בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום א', ט"ז במנחם אב תשס"ח (17 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לקוראינו היקרים בוקר טוב ושבוע טוב –
התכוונו לא להוציא דף היום, אך תגובתו הכאובה של אחד מכם, תושב כפר דרום, לדברים שהעלינו למחשבה ולדיון בדפים האחרונים, מניעה אותנו להפיץ את דבריו.
ניתוח זה הוא מתון לעומת ההרגשות המתחוללות בפנים, ושנהיות חריפות יותר – ולא חלשות יותר, כמו שהיה צריך להיות – בחלוף הימים. כי הגירוש כשלעצמו - של יהודים ע"י יהודים - היה ללא תקדים בתולדות עם ישראל עד לקום המדינה. אלא שחוסר הטיפול, חוסר היחס, ועד עכשיו השתיקה הרועמת מאלה שהיו אחראים על ה"מבצע" וכן ע"י אלה שבפועל ביצעו אותו, מכבידים מאד מאד על המגורשים, ונותנים לגיטימציה להרגשה שאין כאן מה לסלוח...

= = = = = = = = = = = = = = =

היום י"ג באב (**י"ג** = **י**ום **ג**ירוש מכפר דרום ת"ו, וגם בעזרת ה' **י**ום **ג**אולה)

אנסה להתייחס לדברים החשובים שהבאתם לפנינו.

גם אם יבוא מישהו מהמגרשים, תומכיהם, המסכימים בשתיקה ועוד...
ויבקשו סליחה, עדיין איך נסלח?
ניקח דוגמה פשוטה מחיינו:
נניח שלפלוני היה רכב יקר ומיוחד, והינה הגיע בן בליעל וגנב את רכושו.
לאחר כמה שנים החליט בן הבליעל לבוא ולבקש סליחה.
האם בעל הרכב צריך לסלוח לו?
יותר נראה שעליו לומר לו:
1 - תחזיר את הרכב שהיה כפי שהיה.
2 - תפצה אותי על עגמת הנפש ועל כל השנים שהילכתי בצער ברגלי ללא רכבי.
3 - אח"כ תתחייב שלא תבצע שוב מעשים שכאלה.
4 - ותתחייב לפעול למניעת הישנות מקרים שכאלו בעמנו.
5 - ועכשיו תבקש סליחה.

ונראה לי שזו דרכה של תורה!
קודם על הגזלן להשיב את גזלתו עם תשלומי כפל או תשלומי ארבעה וחמישה.
עליו לשלם דמי צער, בושת, ריפוי וכו',
ואח"כ לבקש סליחה בין אדם לחברו .
ובסוף גם בין אדם למקום (חרטה, עזיבת החטא, קבלה לעתיד, וידוי).

לכן, לומר שעל פי היהדות צריך לסלוח רק כאשר אומרים את המילה "סליחה" - זו אמירה מסולפת. [ההדגשה שלנו. מג]

בבנין הבית הגדול והקדוש ננוחם, בב"א.

"לְדָוִד מִזְמוֹר לַה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', ט"ז במנחם אב תשס"ח (17 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לכן, גם כאשר מבינים ואף מזדהים ברגשות הללו, אף-על-פי כן, זאת הפעם הראשונה שנסדקה, אך למעט, חומת השתיקה. עוד אין המועד מתאים לנתינת סליחה ול"שלום" בין הגופים. אכן, לא נתמלאו אלא תנאי אחד מתוך אלה שקובע ה**רמב"ם** לחזרה בתשובה, כפי שפרסמנו אותם בדף של יום חמישי:

ג. ומה היא התשובה--הוא **שיעזוב החוטא חטאו**, ויסירנו ממחשבתו ויגמור בליבו **שלא יעשהו עוד**, שנאמר "יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו..." [ישעיהו נ"ה 7]. וכן יתנחם על שעבר, שנאמר "כִּי-אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי, סָפַקְתִּי עַל-יָרֵךְ..." [ירמיהו ל"א 18]; ויעיד עליו יודע תעלומות **שלא ישוב לזה החטא לעולם**, שנאמר "... וְלֹא-נֹאמַר עוֹד אֱלֹקֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ--אֲשֶׁר-בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם." [הושע י"ד 4]. וצריך להתוודות בשפתיו, ולומר עניינות אלו שגמר בליבו.

ה. מדרכי התשובה להיות השב **צועק תמיד לפני ה'**, בבכי ובתחנונים, **ועושה צדקה** כפי כוחו, **ומתרחק הרבה מן הדבר** שחטא בו. **ומשנה שמו**, כלומר שאני אחר ואיני אותו האיש שעשה אותן המעשים; **ומשנה מעשיו כולן לטובה**, ולדרך ישרה. **וגולה ממקומו**--שגלות מכפרת עוון, מפני שגורמת לו להיכנע ולהיות עניו ושפל רוח.

ו. ושבח גדול לשב **שיתוודה ברבים** ויודיע פשעיו להם, ומגלה עבירות שבינו לבין חברו לאחרים, ואומר להם אומנם חטאתי לפלוני ועשיתי לו כך וכך, והריני היום שב וניחם. וכל המתגאה ואינו מודיע, אלא מכסה פשעיו--אין תשובתו גמורה, שנאמר "מְכַסֶּה פְּשָׁעָיו לֹא יַצְלִיחַ..." [משלי כ"ח 13].

"לְדָוִד מִזְמוֹר לַה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל